

התורה והחשיבות

בס"ד גליון י' פרשת מקץ התשע"ט

גליון שבועי להניחי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רבינו מוהר"ן מברסלב זיע"א

הליכה עם תורה של רבינו

תמימי דרך

התורה הנלמדת: ליקומי מוהר"ן, חלק א' תורה א'

דבר בעתו || פנינים על ימי החנוכה

קריאת התורה בנשיאי השבטים

ובאמת השם עצמו של החנוכה הוא מורה על בחינה זו של חן, כי בחנוכה מאיר החן והחשיבות של ישראל וכנ"ל.

ויש לבאר בזה ג"כ מה שקוראים בתורה בפרשיות הנשיאים, כי י"ב השבטים זכו לקבל החן מיעקב אבינו וכמבואר בפנים, וע"כ יש כח ליי"ב נשיאי השבטים להמשיך לשבט שלו את בחינת החן, כי כל נשיא יש לו את כללות כח השבט, וממילא הוא ממשיך לכל השבט את בחינת החן שיש לשבט בירושה מיעקב, וזה מה שקוראים בחנוכה את פרשיות הנשיאים, כי אז מאיר החן וכנ"ל.

חנוכה הוא תמיד בפרשיות של יוסף הצדיק

והנה חנוכה חל תמיד בשבתות שקוראים על יוסף הצדיק, כי אכן עניין החנוכה הוא עניין זה עצמו, להאיר את אור הפנימיות והשכל גם במקום החושך, שזה בחינת יוסף הצדיק שהאיר את אור השכל גם במקום אפל וחושך וכמבואר בפנים (ויעיין בליקו"ה (הלכות הודאה ה"ז אות לד) שעיקר הארת נר חנוכה הוא בחו" הארת יעקב ויוסף, ומבאר שם עפ"י דרכו עניין זה שעניין יוסף הוא בחו" הארת יעקב באופן תמידי יעו"ש, ויעו"ש עוד שמבאר שעיקר בחו" הו' ימים הראשנים הם בעיקר בחו' הארת יעקב שזה בחו' ז' מידות של רחמים עד מידת 'אמת', ואח"כ ביום השמיני הוא בחו' הארת יוסף, וע"כ כלולים בזה כל שאר הי"ג מידות, יעו"ש עוד אריכות, וכ"ז מתבאר היטב עפ"י הנ"ל שזה עצמו עיקר הכח של יוסף להאיר את הארת יעקב גם במקום החושך).

ויתכן עוד עפ"י מה שמובא שבאמת עיקר מלחמת היוונים היה על שם 'ישראל' וכמו שאומרים 'כשעמדה וכו' על עמך ישראל', כי זה היה עיקר מלחמתם על שם 'ישראל' שהוא החשיבות של עם ישראל, ולהנ"ל יתבאר היטב עפ"י מה שנתבאר (בפר' וישלח) ששם 'ישראל' הוא צירוף יעקב ויוסף יחד שזהו הכח התמידי של עם ישראל להחזיק מעמד, וע"ז היה עיקר מלחמת היוונים.

סדר ההלל

והנה בכל שמונת ימי החנוכה גומרים את ההלל, ובאמת כל ההלל סובב והולך על עניין זה של החן והחשיבות של ישראל, והחן והחשיבות האמיתי של הבריאה שהוא גדולת הבורא שהוא עיקר הפנימיות והשכל שבכל דבר.

ומתחילים 'הללו עבדי ד', ליתן שמחה והודאה עצומה על עצם זה שאנו עבדי ד', ובוהו אנו מגלים ומודיעים שזה עיקר החשיבות האמיתי בעולם, וממשיכים מיד 'הללו את שם ד', כי זה עיקר החן האמיתי בעולם להלל את שם ד', וזה עיקר הפנימיות שבכל דבר, מה שנמשך מזה הילול ושבה להבורא יתברך, וזהו כל ההמשך 'יהי שם ד' מבורך מעתה ועד עולם, ממזרח שמש עד מבוא מהולל' וכו', כי כשמסתכלים על הפנימיות רואים ומבינים שכל הבריאה מהללת ומשבחת את הבורא יתברך, כי 'מי כד' אלקינו' וכו', וסוף כל סוף 'מקימי מעפר דל', כי אע"פ שעכשיו החן והחשיבות של ישראל נפל, אבל השי"ת יחזור ויקים 'מעפר דל להושיבי עם נדיבים'.

וממשיכים לשבח על גדולת ישראל שהם עיקר החן והחשיבות האמיתי של הבריאה, כפי שהיה 'בצאת ישראל ממצרים' וכו', שאז 'היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו' כי אז ראו ככל העולם את גדולת ישראל והחן שיש להם אצל השי"ת, עד שכל הבריאה רעשה וגעשה מגדולת הבורא וגדולת ישראל, שזה מה שממשיך 'הים ראה וינס' וכו'.

אבל עכשיו בגלות החן והחשיבות האמיתי הוא אצל העכו"ם והסמ"א, וע"ז אנו מיד מבקשים ומתפללים 'לא לנו ד' וכו' כי לשמך תן כבוד, שיחזור החן והחשיבות האמיתי למקומו, כי אנו יודעים האמת שיאלקינו בשמים כל אשר חפץ עשה, ואילו 'עצביהם כסף וזהב וכו' פה להם ולא ידברו' וכו', וע"כ אנו מבקשים שיחזור החן והחשיבות למקומו, ויהיה השפע והברכה לבית ישראל הקטנים עם הגדולים, כי בהם תלוי עיקר החן והחשיבות האמיתי של העולם שהוא גדולת הבורא, כי 'לא המתים יהללו' וכו' רק אנחנו החיים כאן בעולם יכולים להלל שם ד', וע"כ אנו מבקשים שיחזור כל השפע והחן והחשיבות למקומו.

וממשיכים 'אהבתי כי ישמע ד' את קולי תחנוני' וכל המזמור שסובב והולך על שהשי"ת שומע תפילות ישראל והם הכיבים בעיניו, כי כשמעלים החן והחשיבות האמיתי למקומו ומכירים בחשיבות והחן האמיתי בעולם ע"ז זוכים לקבלת התפילות, וכמבואר בפנים שע"י העלאת החן זוכים לקבלת התפלות, ועיקר קבלת התפילות היינו להרגיש את הביבות התפילה אצל השי"ת, שזה בחו' מה שמבואר בפנים באריכות שהעיקר תלוי כמה שיש כביכול מקום בלבו של המתבקש לקבל הבקשה, וע"כ אחר שמאריכים בגדולת הבורא יתברך

וגדולת ישראל, מאריכים בעניין זה מה שהשי"ת שומע תפילת עמו ישראל ותפילתם הכיבה אצלו.

ועל כל זה ממשיכים ומודים 'מה אשיב לד' כל תגמולוהי עלי, 'יקר בעיני ד' המותה להסידוי, כי בחי' מות" הוא בחי' זמני החושך שעובר על האדם, אבל באמת רק עי"ז יכולים להתקרב להשי"ת באמת, וכמבואר בפנים שרק עי"ז ה'נוף' שהוא בחי' האמונה והמלכות גם בעת שלא מאיר הדעת, רק עי"ז יכולים לזכות אה"כ לאור השכל אור הח', ובאמת מות הוא שייך לבחי' המלכות כידוע שעליה נאמר רגליה יורדות מות, וזהו 'פיתחת למוסרי', כי בתחילה בעת שאדם בקמנות המוחין, נראה שהוא בבית האסורים שאי אפשר לצאת מזה, אבל אה"כ רואים שדייקא עי"ז באים אל התכלית.

וממשיכים 'הללו את ד' כל גויים וכו' כי גבר עלינו חסדו, כי גם הגויים צריכים לראות ולהבין האמת שישראל הם עיקר החשיבות בעולם ולהודות על מה שגבר עליהם חסדו יתברך, וכן יהיה לעתיד שיכירו כולם גדולת ישראל ויהללו את ד' על שגבר חסדו על ישראל. ועי"ז אנו ממשיכים להודות על נועם הלקנו שזכינו להיות חלק מעם ישראל שהם עיקר החשיבות והחן בעולם שזה בחי' 'יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו, ובפרט בית אהרן שהם המקורבים לצדיק שמאיר הארה זו צריכים להודות עי"ז ביותר, וכן יראי ד' שזוכים לעסוק בעבודת ד' ובחיפוש הפנימיות והשכל שבכל דבר יש להם להודות עי"ז בפרטות.

וממשיכים 'מן המצר קראתי קה ענני במרחב קה' שדייקא עי"ז המצר באים למרחב, כי אי אפשר לבוא להארת השכל שהוא בחי' מרחב, רק דייקא עי"ז המיצר שהוא בחי' הנ' בחי' מלכות, ולאחר שזוכים להארת השכל אזי יודעים ד' לי לא אירא מה יעשה אדם לי, כי רואים ויודעים איך השי"ת עמנו תמיד בכל עת ובכל רגע וטוב לבטוח בד' מבטוח באדם וכו'.

וכשזוכים להארת אור השכל מפילים כל הסמ"א וכל הרע כי כל דבר מסתכלים ויודעים שיש כאן פנימיות ואלקות וממילא מתבטל לגמרי כל הרע, שזה בחינת 'כל גויים סבבנוי בשם ד' כי אמילם, וכו' סבבנוי גם סבבנוי וכו' סבבנוי כדבורים

עבודת היום \\\ פנינים על סדר התפילה

פרשת העקדה

ואחר כך אומרים פרשת העקדה כדי להזכיר זכותו של אברהם אבינו ויצחק בנו שביטלו רצונם לגמרי, והכל עי"ז מה שלא הסתכלו רק על החיצוניות רק האמינו שיש פנימיות בכל דבר, כי זה היה עיקר נסיון העקדה, מה שלעומת זאת היה ברכה והבטחה מהשי"ת 'כי יצחק יקרא לך זרע, ועכשיו נצטווה לעקוד את בנו, אבל אברהם ויצחק לא הסתכלו על כל זה, וידעו והאמינו שבוודאי יש בזה פנימיות של שכל שאי אפשר להבין, וכפי שנתגלה לבסוף שהצווי היה רק להעלותו, ודייקא עי"ז יכל להיות לו זרע וכי קודם לכן היה לו סטרא דנוקבא שלא יכל להוליד וכמובא באוה"ח הק' שם, וכל זה נותן כח לכל אחד מישראל לידע שדייקא עי"ז האמונה בשכל ובפנימיות גם בעת חושך אפלה ונסיון, בעת שאין מבינים כלל מה קורה כאן, ואעפ"כ מתחזקים באמונה פשוטה שבוודאי יש כאן שכל ופנימיות נפלא, ודייקא עי"ז זוכים לבסוף להארת השכל והדעת

דעכו כאש קוצים בשם ד' כי אמילם' כי כשזוכים לידע שהכל הוא שם ד' ממילא מתבטל לגמרי כל הרע שבעולם.

ואז מבינים כל הייסורים והקשיים הם רק למוכה כי רק עי"ז בחי' נ' יכולים לבוא להארת השכל בחי' ה', וזהו 'לא אמות כי אחיה ואספר מעשה קה, ימר יסרני קה ולמות לא נתנני', כי היסורים הם לחיים וטובה ולא ח"ו למות, ועי"ז 'פתחו לי שער צדק אבוא בם אודה קה' וכו', 'אודך כי עניתני', לשון עיניו כי דייקא העיניו היה לי לישועה וואינו יוצא מידי פשוטו לשון עניית וקבלת התפילות כי אז זוכים לקבלת התפילות, 'אבן מאסו הכונים היתה לראש פינה, כי דייקא הקושי, בחי' מקום אופל וחושך, שהוא בחי' אבן שמאסו הכונים העוסקים בבנינו של עולם, אבל באמת דייקא זה היתה לראש פינה כי דייקא עי"ז זוכים להארת השכל, ובאמת הוא פלא גדול עניין זה כי 'מאת ד' היתה זאת היא נפלאת בעינינו' ואין לנו אלא לשמוח ביזה היום' שמאיר הארת השכל ולבקש 'אנא ד' הושיעה נא' ו'הצליחה נא', שנזכה להוושע מהיצר הרע רוצה לעשות את האדם משוגע ממש ושלא נסתכל בשכל ובפנימיות, שנזכה להוושע מזה ולהצליח להסתכל בשכל ובפנימיות ולהעלות החן והחשיבות האמיתי.

ומסיימים 'ברוך הבא בשם ד' ברכנוכס מבית ד', כי עי"ז שיודעים שכל העולם הכל הוא בבחינת שם ד', עי"ז נמשל כל השפע והברכה, ועי"ז מודים בפרטות על חסד ד' שמאיר לנו 'אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח, ומובא לרמוז על מה שאור הסוכות (חג) נמשך עד קרנות המזבח, היינו הנוכה שהוא בחי' הנוכת המזבח, כי בסוכות מאיר בחי' צילא דמהימנותא גם באכילה ושתיה ושינה וגם כשיוצאים לחוץ, אבל אור זה נמשך ביותר ויותר בימות החנוכה שאז הוא מאיר בתכלית מקום החושך, למטה מעשרה, בשמאל, משתחשך, ברשות הרבים, בשמנים ופתילות שאין מדליקים בהם בשבת, שכל זה מורה על תכלית החושך וההסתרה שגם שם מאיר אור השי"ת, וכידוע כל זה, ועי"ז ההודאה המיוחדת על מה שהאיר לנו השי"ת 'אסרו חג בעבותים (בקשר חזק) עד קרנות המזבח, היינו בחינת הנוכה כנ"ל, ועי"ז מסיימים 'אלי אתה ואודך וכו' הודו לד' כי טוב כי לעולם חסדו'.

[שזה בחינת הברכה שזכה אברהם אז כי הברכה והבכורה הם בחינה אחת כמובא, והבכורה היא בחינת השכל וכמבואר בפנים].

ריבון כל העולמים

ואה"כ אומרים 'ריבון כל העולמים לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך וכו' מה אנו מה חיינו, שכל זה הוא בחי' המלכות שהוא הכלי לזכות להארת השכל והפנימיות, כי העיקר הוא מה שילית ליה מנרמיה כלום' ויודע שאינו יודע שעי"ז יכול לזכות לדעת [וכמבואר באריכות בליקו"ה הל' פקדון ה"ד אות ד], ועי"ז זוכים לאיזה בחינה של הארת השכל עד שזוכים לידע מהחן והחשיבות האמיתי שזה מה שמשבחים ואומרים 'אבל אנחנו עמך, בני בריתך, זרע אברהם יצחק וישראל' וכו' אשרינו מה טוב הלקנו ומה נעים גורלנו וכו', שכל זה הוא עיקר החן והחשיבות האמיתי, וכן זוכים להארת השכל לידע שכל העולם מלא אלקות, ובכל דבר יש פנימיות, שזה בחינת 'אתה הוא עד שלא

נברא העולם ואתה הוא משנברא העולם, שכל העולם מלא אלקות ומלא רזון עילאין, כי כפי מה שבמבטל האדם את עצמו עי"ז יש לו כלי להארת השכל

על הפרשה ||| פנינים על פרשת השבוע

עצת יוסף הצדיק לשמור את השפע משנות השובע לשנות הרעב

הנה מכואר בפרשה באריכות כל עניין הלום פרעה מעניין שבע הפרות השמנות והדקות, וכן בשיבולים, ויוסף הצדיק פתר את החלום על שנות הרעב ושנות השובע, ונתן את העצה הגדולה של שמירת השפע משנות השבע לשנות הרעב.

כי זה עיקר הקושי שעובר על האדם בחי' שבע שנות רעב, ואז הוא שוכח את כל השבע שהיה לו עד שהוא בסכנה גדולה מאוד מחמת שנופל בדעתו והרבה נפלו מחמת זה, אבל יוסף הצדיק יש לו את הכח להאיר גם בשבע שנות הרעב, כי יוסף הוא המשביר, ומשפיע שפע של דעת גם בשנות הרעב.

ועיקר עצתו הוא לשמור את השפע משני השבע, ויש לבאר עפ"י המובא בליקוטי מוהר"ן (סימן רכב) 'צריך להיות תמיד בשמחה ולעבד ה' בשמחה, ואפילו אם לפעמים נופל מפרגותו, צריך לחזק עצמו בימים הקודמים שהיה מזריח לו איזה הארה קצת כמו שאנו רואים, שכמה סימים מהזיקים עצמן באיש אהד שאינו סימא ומאמינים בו והולכים אחריו, וגם הפוסא מאמין למקלו שהולך אחר מקלו, אף שאינו רואה קלל, מפל שפן שראוי לילך אחר עצמו, דהינו מאחר שבמים הקודמים הזריח לו קצת והיה מתחזק ומתעורר לבו להשם

בתוך המלכות שזה עצמו עליית החן דקדושה וכמבואר בפנים, ובתחילת היום אנו זוכים להארה מכל זה שעי"ז יכולים לזכות לזה בשלימות במשך היום.

יתברר, אף שעכשו נפל מזה ונסתמו עיניו ולבו, עם כל זה ראוי שיאחז בימים הקודמים וילך אחריהם, דהינו כמו שאז היה מתעורר לבו להתחזק בעבודתו יתברר. בן גם עכשו יחזק לבו מאד, וילך אחר ההתעוררות והזריחה שהיה לו אז, אף שעכשו נפל מזה כנ"ל, עד אשר בקצת ימים יעורו ה' ויחזר ויזרח לו אזרו ויתברר, אמן.

ועפ"י דברי רבינו"ל במאמר זה יובן שגם בעת החושך ילך אחר ההתעוררות, וידע שבוודאי גם בזמן החושך יש שכל ופנימיות נפלא ונורא בכל מה שעובר עליו, אלא שעכשו הוא בדרך של הסתרה כדי שיחזק את עצמו באמונה ודייקא עי"ז יזכה להארת השכל, אבל עכ"פ גם עכשו באמת יש שכל ופנימיות כמה שעובר עליו, כי יש לו ללמוד מהזמנים שהאיר לו והבין אז שיש שכל ופנימיות נפלא בכל דבר בעולם, וגם עכשו יסמוך על זה וידע כבירור שגם עתה הוא כן אלא שמוכרח לעבור עליו הסתרה כדי שיזכה לדרגא גבוהה יותר של השגת השכל.

וזה בחי' עצת יוסף לשמור את השפע משנות השבע לשנות הרעב, היינו לשמור את השגת השכל שהיה לו בשנות השובע, ולהשתמש בזה בימי הרעב, לידע באמונה ברורה ופשוטה שגם עכשו יש בזה בוודאי שכל ופנימיות אלא שמוכרח לעבור עליו הסתרה וכנ"ל.

יסודות החסידות | יסודות חסידות ברסלב מתבארים על סדר שיר וידות לרבי יצחק ברויטער הי"ד

וגם יעקב אמר, שאם לא היה ה' יתברך בעורו לעורו להציל ממנו היה מה שהיה, הם ושלום, כמו שנאמר, "לולי אלקי אברהם ופחד יצחק היה לי וכו'". ועל בן יעקב שפירא מלאכי אלקים עולים ויורדים בפלג, אז ראה כל המלכיות המשתעבדים בישראל עולים ויורדים. אבל מלכות אדם, שהיא הגלות הנז, ראה עולה ולא יורד (כמו שנאמר בפסוק), כי אפילו יעקב שהוא עצם האמת לא היה יכול לעמוד על הדבר אף והיה אפשר לצאת מזה הגלות לכפול רבוי השקר והרפואות וכו' המתפשט עכשיו, עד שה' יתברך הכטיחו, "הנה אנכי עמו ושמתיד בכל אשר תלך, כי לא אעזבך", שפרפו על תפי האחרון שה' יתברך לא יעזב אותנו לעולם. כמו שכתוב, "כי לא יפוש ה' עמו וכו'". והבן הדברים היטב, אם תרצה:

וזה שאמר רבי יוסף, אי לאו האי יוסף כמה יוסף איבא בשוקא. כי הצדיקים הגדולים היו עובדים את ה' יתברך גם אם לא נתנה התורה. כמו שמצינו אבות העולם שעבדו את ה' יתברך וקמו כל התורה עד שלא נתנה. אבל לגדל התגברות השקר לא היה אפשר להכיר ולהבחין בין צדיק לרשע אי לאו האי יוסף שהוא יום החמשים שבו קבלו ישראל את התורה שעל ידי זה יש לנו כח להכניע ולכפול השקר אפילו בתקופת הגלות האחרון הנז כנ"ל. וזה אי לאו האי יוסף דקא גרים כמה יוסף איבא בשוקא והבן.

וזה "רבות עשית אתה יי" אלקי נפלאותיך ומחשבתך אלינו אין ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר וכו'" שהו נאמר לענין מתן תורה, כמו שאמר רבותינו וזרונם לברכה, (פסוקא בדרך רבנו, וזרונם לברכה). וזהו אנידה ואדברה עצמו מספר, כי עכשו על ידי כח קבלת התורה נמשכין עלינו מחשבותינו ונפלאותינו יתברך נפלאות תמים דעים בלי ערך עד אשר עצמו מספר, בחינת אנידה ואדברה עצמו מספר, אשר על ידי זה יש לנו כח לכפול השקר הרב והעצום אשר אין מספר לשקריו, כי כח האמת של התורה עומד כנגדו בלי ערך ומספר.

בשבועות שעברו נתבאר שאור הגאולה הוא הארת שער החמישים דקדושה, ועל כן מוכרחים לעבור קודם לכן את הזה לעומת זה שהוא הקליפות של שער החמישים, ורק ע"י שמכניעים את הקליפות האלו, זוכים לגאולה שהיא הארת שער החמישים, ולעמוד באלו הנסיונות אי אפשר לזכות רק ע"י הארה משער החמישים דקדושה בעצמו, וזהו ענין פנימיות התורה שמתגלה לפני ביאת המשיח שהוא הארה משער החמישים דקדושה שבכה זה יכולים לעבור את הנסיונות של שער החמישים.

ונתבאר מדברי מוהר"ן ששער החמישים אינו רק עוד שער ודרגא של מומאה, אלא הוא בחינה אחרת לגמרי, כי מ"ט הוא בחי' דרכים שונות של התגברות היצר הרע, שזה ענין שבע כפול שבע, ושער הנ' הוא בחי' אין סוף של התגברות, ולעומת זאת שער החמישים הוא בחי' אין סוף של עצות דקדושה.

ובהמשך דברי מוהר"ן שם מבואר בפירוש ענין זה שהגלות האחרון הזה עיקר הקושי שלו הוא מחמת שעכשו מתגבר שער החמישים של הסטרא אחרא, והעצה כנגדו הוא רק בכח העצות שנמשכים משער החמישים דקדושה ונביא לשונו בזה (בליקוטי הלכות יו"ד הלכות סימני בהמה וזיה טהורה הלכה ד אות יז יח יט):

"וכל הגליות הראשונות היו מבחינת הקלפות הנאחזין במ"ט שיערי טמאה שיש להם מספר וקנין. על בן היה קנין וזמן לכל הגליות אבל זה הגלות האחרון נסתם קצו והוא קנין הקלפות. כי מתגבר, הם ושלום, השקר שנאחזו מבחינת שער החמשים שהוא כמעט בלי גבול. שהיה בחינת קלפת עמלק שהוא בחינת לבן הארמי, שנאמר בו, "ותחלף את משפחתי עשרת מנים", שקשה מאד לעמוד על רפואתו שהוא כמעט בלי קנין כי אם מי שיש לו עצם האמת כמו יעקב אבינו, שהוא בחינת אמת, כמו שנאמר, "יתמן אמת ליעקב", שהוא היה יכל לידע אף להתנהג עמו. כמו שאמר רבותנו וזרונם לברכה, אחיו אני ברפואות.

הייתי ליטאי, היום אני ברסלבער

"מה אתה אומר, ממש נהיית ברסלבער?" שאלתי אותו, קובי היסה אותי: "דבר בשקט, אתה יודע מה חושבים על ברסלב אצלנו" • יהודה ארנס כותב על ליטאים שהופכים לחסידי ברסלב וחייהם משתנים

בתחילת שבוע שעבר היו לי כמה סידורים קטנים בירושלים. התנעתי את הרכב על הבוקר ויצאתי מעיר התורה והחסידות לכיוון עיר הקודש. ה'סידורים' כמו תמיד ערכו פי שלוש זמן מהמתוכנן. לפני שקיעה נסעתי לכותל ל'מנחה', הזדמנות נדירה ל"בני-ברקי" שכמוני.

רגע לפני שיצאתי מהמקום הקדוש שמתי לב לדמות מוכרת שמתפללת בדביקות עצומה, הסתכלתי שוב ואז קלטתי, זה היה קובי, חבר הדר לשעבר בישיבה בה למדנו שש שנים ביחד, כבר כמעט עשר שנים שלא פגשתי אותו אבל הרגשתי שהקשר בינינו נשאר כמו אז. היכיתי בסבלנות שיסיים את תפילתו.

הוא ישב עוד זמן רב בפנינה, מידי פעם מנגב דמעות קטנות וכל הזמן מרוכז לגמרי בספר התהילים שלפניו. כל כך ריחמתי עליו באותה שעה, מה עובר עליו? מישהו חולה? בעיות כבדות? פרנסה? מה יכול להביא בן אדם כמו קובי לתפילה כזו? תמיד הוא היה הציני של החבורה פתאום הוא מויל דמעות. מה קורה שם?

ההלמתי שאשאר עד שיסיים ואנסה לעזור לו, בכל אופן היינו יחד תקופה משמעותית מדי. אהרי עשרים דקות הוא סיים, ניגשתי אליו בחשש. הוא מיד

ויהיה אותי חיוך רחב התפשט על פניו. "וואי וואי... יהודה! שנים... איוו הפתעה!" הוא לחץ את ידי כשמהה כאילו לא עובר עליו כלום. דיברנו על החיים, כמה ילדים יש לו, כמה לי, מה עושים היום וכו' ואז רגע לפני שנפרדנו אורתי אומץ.

"קובי תחיה פתוח איתי אני אעזור לך. מה קרה לך? מה פשר הבכי והתפילה הנרגשת שהיו כאן עכשיו. אני מבטיח לא לספר". הוא חיך חיוך מכויש ואמר: "הכל בסדר יהודה אל תדאג לא קרה שום דבר". "נו באמת קובי אני מכיר אותך זה לא ממש מתאים לך התפילה הזו", אמרתי. "אם אתה מתעקש לדעת ומבטיח לא לספר... בא נעלה לרובע נשב על פיצה ואסביר לך הכל".

ישבנו בפצירה קטנה והוא התחיל לספר, "באמת הכל בסדר אצלי ב"ה, רק שלפני חצי שנה בערך פגשתי חבר שהציע לי לבוא לשיעור מעניין, שם דיברו שבעצם המצפון הדתי שמלקה ומדכא אותנו על כל כישלון הוא בעצם לא מה שהשבת, הוא ממש לא היצר הטוב, הוא בדיוק להפך, הוא הגורם לכישלון הבא.

דיברו שם על זה שהשם הוא לא שומר שמחפש את העבירות שלנו אלא הוא אבא טוב שמחפש את הטוב שלנו וזה מה שבאמת מעניין אותו. ועוד ועוד דברים שנאמרו שם עם ראוות ברורות, הכל היה חדש לליטאי קר כמוני. אבל לעשרת הליטאים האחרים שישבו איתי זה היה מוכר מהשיעורים הקודמים כנראה.

"לא היה קשה לי להתחבר לדברים, כך הכל להרגיש טוב ואהוב זה תמיד נחמד. המשכתי להגיע לשיעורים כל שבוע. ולאט לאט הרגשתי שינויים גדולים שעוברים עלי, פתאום התחלתי להנות מהתפילה, פתאום שבת כבר לא הייתה עול אלא מתנה, אפילו כבאלגן של הבחירות אני לא מרגיש צורך להילחם בעד או נגד מישהו".

חייתי בהלם. דיברים כאלו מקובים? כזה קשר עם ה'?" "מה אתה אומר? ממש נהיית ברסלבער?", "לא בדיוק. כמו שאתה רואה אני לבוש כמון וכך גם ילדי וזה גם לא הולך להשתנות, יש המון כמוני שמהוברים לתוכן של ברסלב בלי כל ההיצוניות. כל הזמן יש נהירה של חרדים מלידה לתורת ברסלב. במיוחד עכשיו עם כל הבלאגן והפילוגים. הם ממשכים הכל כרגיל, רק משהו שנשמה שלהם השתנה".

"קובי הפתעת אותי. הייתי בטוח שעובר עליך משהו נורא. עכשיו אני רגוע". "כן הכל טוב ב"ה. אבל תבטיח שאתה לא מספר לאף אחד. אני לא צריך בעיות כבדות. אתה יודע מה חושבים על ברסלב אצלנו". הוא ביקש רגע לפני שנפרדנו. "אל תדאג שום מילה" הבטחתי לו. נפרדתי ממנו לשלום וחזרתי לבני ברק עם קנאה קטנה בלב.

השיעורים הקבועים ל'שבת מקיץ ול'פרשת ודגש

יום	חודש כסלו / טבת	הדף היומי מסכת חולין	משנה ברורה עמוד היומי 'דרש'	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי הלכות ח"ה	זוהר חדש	העמוד היומי
ז	ל	יא	חזרה	קטו.	ריח	מא:	
א	א	יב	שלט, ד	קטז:	ריט	מב.	
ב	ב	יג	שלט, ד	קטז.	רכ	מג:	
ג	ג	יד	שלט, ה-ו	קטז:	רכא	מג.	
ד	ד	טו	שלט, ז	קיו.	רכב	מג:	
ה	ה	טז	שמ, א	קיו:	רכג	מד.	
ו	ו	יז	חזרה	קיה.	רכד	מד:	

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה א. ומעשרה בטבת - עוברים ללימוד תורה ב'!

עזרו לנו להגדיל את ההפצה ע"י תרומה במכשיר 'קהילות' חפשו: 'עלמא דאורייתא' תרמו וכתבו: עבור 'המקורבים' תזכו למצוות!

זכורות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה חבורת חניכי הישיבות ב"ב	יום שני בשעה: 7:40 בערב	0548487317
בני ברק	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק	שיעור התחזקות		בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב	0548517128
בית שמש	חבורה ללימוד ליקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קרית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	תפילות / שיעורים / מלווה מלכה ועוד		34 רח' מסילת יוסף (מאחורי 'בר כל')
קרית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	שיעור מהרה"ח ר' אשר זעליג מרגליות	בימי שלישי פעם בשבועיים	34 רח' מסילת יוסף (מאחורי 'בר כל')

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72 E0773140331@GMAIL.COM או לאימייל: * * *

ניתן לתרום / להזמין את הגליון עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים הנ"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת לעלון זה) תזכו למצוות! * * *

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדוים, ולציין זאת), עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!

קו 'המקורבים' - חניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב: 077-31-40-331 שיעורים עידכונים שירים ועוד שמעו ותחי נפשכם!!

אחי הקורן עד מתי נחכה למשיח --- בשביל ללמוד זוהר ? ? ? הגיע הזמן שנבין --- לימוד הזוהר מביא את המשיח !!!
 כותב הזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכו): "ומשום שעתידים ישאל לטעם מעץ החיים, שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בו מהגלות ברחמים!!"
 רכוש לך עוד היום את סט ספרי הזוהר הקדוש עם הפירוש הנפלא 'מתוק מדבש'! שלושה גדלים לבחירה! משלוח חינם עד הבית!
 ניתן להזמין את כל ספרי בעל 'מתוק מדבש'. ע"י נציג אישי: 054-848-73-17